

Proletärer i alla länder förena er!

1 maj 2024: Stärk den anti-imperialistiska kampen i tjänst för den proletära världsrevolutionen!

Internationella kommunistiska förbundet (IKF) skickar sina flammande, proletära klasshälsningar till arbetarna och de förtryckta folk och nationer i världen till 1 maj 2024. Medan imperialisterna intensifierar sina attacker mot massorna och än mer inriktar sig på att lösa sina problem med mer aggressionskrig, bekämpar och motsätter sig folken detta, och åtar sig också att genomföra motoffensiven. Det är med revolutionär stolthet vi hälsar, vid detta stora tillfälle, de folkkrig som idag utkämpas i Peru, Indien, Turkiet och Filippinerna under ledarskapet av de kommunistiska partier som representerar den mest avancerade formen av kamp mot imperialism och som är den proletära världsrevolutionens skinande ljus. Vi hälsar också starkt den heroiska kampen från den nationella motståndsrörelsen i Palestina som tappert bekämpar den brutala och folkmordsaggressionen av den sionistiska israeliska staten, som får stöd från en enorm del av imperialisterna, främst USA-imperialismen, och med det är ett exempel för alla förtryckta och exploaterade folk - att ett litet land kan bekämpa en till synes överväldigande fiende. Internationella kommunistiska förbundet uppmanar de revolutionära krafterna på denna Första maj 2024 att höja och utveckla kampen för att fullgöra de stora uppgifterna i den revolutionära kampen. Den 1 maj 2024, proletariatets internationella kampdag, måste uttrycka kommunisternas enhet under marxismen-leninismen-maoismen i deras ansträngningar att fullt ut ta sin roll som "klassens mest avancerade" - i kombination med det fasta målet att stärka och vidareutveckla den internationella organisationen av proletariatet!

Imperialismens allmänna kris skärper alla grundläggande motsättningar i världen

Den 1 maj 2024 äger rum i samband med ytterligare intensifiering av de grundläggande motsättningarna i den nuvarande världen, särskilt den huvudsakliga motsättningen mellan förtryckta folk och nationer och imperialismen. Fördjupningen av imperialismens allmänna kris avslöjar alltmer dess verkliga natur, som inte har annat än elände, fattigdom, död och nedgång för att erbjuda folkets massor. Medan de fem rikaste personerna i världen har fördubblat sin plundring sedan 2020, har nästan fem miljarder människor blivit fattigare under samma period. Ökningen av imperialistiska krig och konflikter, den enorma höjningen av livsmedels- och energipriserna och den fortsatta frodiga arbetslösheten har ökat antalet dem som tvingas till akut hunger med ytterligare 117 miljoner år 2022. Detta tydliggörs i den mest koncentrerade formen i Indien, med 70% av den globala ökningen av fattigdom och hunger. Nyligen visar imperialismen återigen sitt mordiska ansikte i Gaza, där mer än 34 000 människor dödades och mer än 1,2 miljoner tvingats till akut hunger redan i 6 månader. Koncentrationen av marknader har nått en höjdpunkt, och idag ser vi ännu tydligare vad "monopolets makt i kombination med statsmakt" betyder. I jordbruksindustrin kontrollerar nu två nordamerikanska monopolgrupper (Monstanto och Dupont) 40% av den globala sädesslagsmarknaden. Ännu mer koncentrerad till "Big Tech" där Meta, Alphabet och Amazon har delat upp 75% av den globala marknaden, följt av investeringsmonopol som BlackRock, som i samarbete med de imperialistiska staterna köper upp hela territorier och regioner i de förtryckta länderna.

Den revolutionära situationen utvecklas ojämnt i hela världen

Till skillnad från den pessimistiska stämningen, som härskarna i detta reaktionära system mot folket och för exploatering och plundring, och till skillnad mot de som är tveksamma till massornas rivande och konstruktiva kraft, försöker att generera så har vi som kommunister idag flera skäl att se till framtiden med optimism. I takt till intensifieringen av det imperialistiska systemets strukturella kris finner vi i alla delar av världen enormt motstånd och uppror mot imperialisternas förvärrade aggression och deras brister mot arbetarklassen, bönderna, de fattiga, de förtryckta folken och de förtryckta nationerna. Kapitalets allmänna kris i dess imperialistiska stadie har utvecklats och nått en ytterligare höjdpunkt med utbrott och omvälvningar av stora proportioner som skakar imperialisterna över hela världen och får dem att lansera ännu mer aggressiva attacker mot det internationella proletariatet och förtryckta folk och nationer. Imperialisterna och deras brister kan inte ens hålla systemets tillspetsade motsättningar på en "kontrollerbar" -nivå. Detta system är så förruttet och motsättningarna har utvecklats så långt att perioden, där de kunde nå resultat med "vanliga lösningar" i form av fördjupad exploatering av arbetarklassen och de förtryckta folken och nationerna, är över. De vill övervinna krisen i det imperialistiska

systemet genom att utöka orättvisa krig och förändra de fördjupade motsättningarna längs hela ledet och i tjänst för sina egna intressen. Det imperialistiska "krisräddningsprogrammet" är långt ifrån i stånd att representera en lösning för systemets kris, istället fördjupar de befintliga motsättningar och leder till en ytterligare intensifiering av den allmänna krisen.

I de förtryckta länderna, stormcentra för den proletära världsrevolutionen, fördjupas krisen för byråkratkapitalismen ojämnt, vilket skapar politiska kriser av enorma proportioner i stora delar av Afrika, Asien, och Latinamerika. Stora explosioner och omvälvningar av masskamper i Bangladesh, Senegal, Ecuador och Colombia utvecklades, liksom bonderörelser fortsätter att utvecklas i en betydande skala, som vi har sett i Indien, Mexiko eller Brasilien. Detta gynnar villkoren för den agrariska revolutionen som en del av den nydemokratiska revolutionen och bevisar därest bönderna är under proletärt ledarskap, deras roll som huvudkraften i den nya demokratiska revolutionen mot imperialismen, feodalismen och byråkratkapitalismen blir tydlig. Nationella befrielseörelser som i Manipur, Irland, Kurdistan, för att bara nämna några, utvecklas trots fiendens hårda attacker och utvecklar också motverkningar och når segrar, som det var i Afghanistan mot USA-imperialismen, Mali främst mot fransk imperialism, och nu med en ny etapp i kampen för befrielsen av Palestina mot USA-(och andra imperialister)-stödda sionistiska aggressionen.

Inflation och massiva ökningar av kostnaderna för basala nödvändigheter leder inte bara till stora kamper i de förtryckta länderna, utan intensifierade också arbetarklassens och andra massor av folket i de imperialistiska länderna, till exempel de långvariga strejkerna i transportsektorn i Storbritannien och Tyskland eller de imponerande omvälvningarna av det franska proletariatet. I USA markerar året 2023 det största antalet stora arbetsstopp på mer än 20 år och den senaste studentupproret i de nordamerikanska universiteten är ett svar för att försvara den palestinska kampen och mot Bidenregeringens stödpaket till det sionistiska folkmordet. Ytterligare monopolisering av marknaderna, nedskärningar i offentliga tjänster tillsammans med samtidiga räntehöjningar och energipriser väcker också alltmer de småborgerliga mellanlagren, som representerar – under ett korrekt ledarskap - en viktig reserv- och alliansstyrka för proletariatet. Dessutom har bonderörelsen i många europeiska länder, som fortsätter till denna dag, inte bara lyckats avvisa enskilda attacker, men återspeglar också den ökande förlusten av inflytande från de härskande klasserna på de småborgerliga skikten av folket. Den långtgående fördjupningen av den allmänna krisen som samlats i en fördjupad politisk kris, där härskarna är mindre och mindre kapabla att fortsätta som tidigare och de förtryckta är mindre och mindre villiga att fortsätta som förut. Militarisering, fascistifiering och ökat förtryck blir en vanlig tendens för imperialisterna, som försöker ersätta grundläggande framsteg och grundläggande demokratiska rättigheter som yttrandefrihet med ökande

juridisk censur och populära protestförbud. Spektaklet som förbereds i år av de härskande klasserna i en rad val (USA, EU, Indien, etc. ...) som försöker sätta upp en ”demokratisk mask”, kommer till och med att fördjupa deras politiska kris och kommunisterna och de revolutionära krafterna måste använda dessa tillfällen för att genomföra kampanjer med aktiv valbojkott för att stärka och leda massorna i deras spontana strävan mot förtrycket och exploateringen. Vi ser tydligt att skärpningen av alla antagonistiska motsättningar i den objektiva världssituationen drivs framåt främst på grund av den huvudsakliga motsättningen idag, motsättningen mellan de förtryckta folken och nationerna och imperialismen, som utgör förutsättningarna för utvecklingen av revolutioner, som är huvudtendensen i världen idag.

De interimperialistiska motsättningarna slår på krigstrummorna för världskriget

Den allmänna krisen är särskilt tydlig i den sjunkande tendensen hos USA-imperialismen, vars status som den världsomfattande hegemoniska supermakten fortsätter att förfalla. Denna förändring i den internationella maktbalansen, som huvudsakligen finner sina rötter i motsättningen till de förtryckta folken och nationerna, höjer också de interimperialistiska motsättningarna avsevärt under den nuvarande perioden och ökar tendensen till större och mer direkt militär aggression och för en uppdelning av världen mellan imperialisterna på nytt. Kriget i Ukraina, konflikterna i Taiwan och södra Stilla havet samt Mellanöstern är tydliga förutsägelser om imperialisternas tendens till ett nytt världskrig, även om detta inte är överhängande för närvarande. Den imperialistiska militariseringen och bevapningen har nått en utsträckning som inte har skådats sedan andra världskriget, främst vidarebefordrad av USA-imperialismen, följt av det imperialistiska Ryssland och det socialimperialistiska Kina. USA-imperialismen är i framkant av detta och med hjälp av Nato, som den leder, och i synnerhet nya militära allianser, försöker anpassa sina alliansstyrkor närmare sina egna strategiska intressen - att ytterligare omringa Ryssland och innesluta och omringa dess konkurrent, det socialimperialistiska Kina. Uppsprängningen av North Stream 2 (i Östersjön) eller sanktioner mot ”partnerstater” visar att även varje imperialistisk allians endast är en allians mellan rovdjur och konkurrenter. Återigen visar imperialisterna framför de förtryckta folken och massorna i världen sin ruttna natur, och de lär sig ännu en gång att *”imperialisterna aldrig kommer att lägga ner sina slaktknivar, att de aldrig kommer att bli Buddha förrän deras undergång” (Ordförande Mao)*. Kommunisterna måste fördöma och avslöja den imperialistiska upprustningen och militariseringen som deras förberedelse för ett nytt imperialistiskt världskrig och stödja och utveckla mobiliseringarna, massornas aktiviteter och strejker som styrka för förberedelse för det revolutionära kriget. Men imperialisternas sabelskramlande får inte fördunkla kommunisternas syn, det måste förstås att folkmassans spontana kamp mot de imperialistiska krigsförberedelserna måste riktas mot imperialismen, som en stridskraft, eftersom det imperialistiska

kriget bara kan förhindras av revolutionen, eller snarare kommer det imperialistiska kriget att fortsätta driva fram revolutionens främsta tendens. Kommunisterna måste därför förlita sig på kamrat Stalins undervisning: *”För att eliminera krigens oundviklighet måste imperialismen förstöras.”* Omvälvningarna och utbrotten i det imperialistiska världssystemet är uttryck för perioden för dess nedgång och undergång, även om kommunisterna måste kämpa mot illusioner och teorier om den automatiska ”kollapsen” av imperialismen. Att ständigt fortsätta på rekonstitutionens väg eller ytterligare stärka kommunistpartierna som det avgörande instrumentet för erövring av den politiska makten och tillämpa på sig själva principen att *”allt reaktionärt är detsamma; om du inte slår det kommer det inte att falla”*.

En gynnsam situation att ge impulser till de anti-imperialistiska striderna

De skärpta motsättningarna har lett till en ny uppgång av de anti-imperialistiska rörelserna och strider på det internationella proletariats och de förtryckta folken och nationernas sida. Denna ligger på en ny nivå när det gäller frekvens, omfattning och storlek. Motoffensiven för den heroiska nationella befrielsekampen i Palestina har inte bara öppnat en ny period i kampen för befrielsen av Palestina utan också förbättrat förutsättningarna för den anti-imperialistiska rörelsen över hela världen, vilket återigen visar att de nationella befrielsekamperna är en väsentlig del av den proletära världsrevolutionen. Det så kallade Mellanöstern har återigen blivit en krutdurk, där det nuvarande folkmordet i den sionistiska apartheidstaten i Gaza, med hjälp av sina amerikanska sponsorer, bara lägger till bränsle till elden från nationella motståndsrörelser i hela regionen. Vilket inte bara väsentligt begränsar genomförandet av imperialisternas planer, särskilt USA, men sätter också de byråkratkapitalistiska härskarna i dessa länder på en snäv plats och avslöjade dem som dockor av imperialistiska intressen. Med början i den arabiska regionen har en världsomspännande massolidaritetsrörelse utvecklats, som fortsätter till denna dag och vars sammansättning och orientering påverkas starkt av nationella förhållanden. I månader har hundratals miljoner människor i mer än åttio länder världen över deltagit i dessa demonstrationer, och i vissa länder har demonstrationer hållits med över en miljon människor. Kommunisterna har den avgörande uppgiften att stödja denna uppgång av den nationella och anti-imperialistiska rörelsen, att kämpa för orientering och ledarskap. Kommunisterna måste leda dessa rörelser för att tillämpa den universella läran, att befrielsen av de förtryckta nationerna från imperialistisk dominans endast är möjlig under proletärt ledarskap som en del av den nydemokratiska revolutionen, den viktigaste formen för revolution i dag. Folkkrigen i Peru, Indien, Turkiet och Filippinerna, som leds av marxist-leninist-maoistiska partier och är ett skinande ljus i denna process då de är förebud om en ny makt. En ny makt som bevisar den universella giltigheten hos det revolutionära våldet under ledarskap av det kommunistiska partiet, idag i formen av folkkrig, och som dessutom är ett hårt slag gentemot revisionismen.

Behovet av de tre instrumenten och kommunistpartiets ledning

Mitt i tillväxten av den anti-imperialistiska rörelsen och massrörelsen visas det tydligt för oss att kommunisterna bara kan ta en ledande roll i dessa kamper och kan bara uppressa sig upp mitt i dessa kamper, om de vet hur de ska tillämpa och utveckla proletariats tre strategiska instrument: Partiet, Armén och Enhetsfronten, bland vilka partiet är axeln och ledarskapet. Rekonstruktionen eller den fortsatta konstruktionen av kommunistpartierna är den avgörande uppgiften för framstegen i den proletära revolutionen, för att bygga socialismen, genom proletariats diktatur, som återigen upprättas genom den socialistiska revolutionen och i perspektiv – proletära kulturrevolutioner fram till kommunismen. Kommunisterna måste rekonstruera eller ytterligare stärka kommunistpartiet som axel och måste också kämpa för proletariats ledarskap i de breda massornas antiimperialistiska, demokratiska eller ekonomiska kamp, organisera eller förbereda massorna för revolutionens stora och komplexa uppgifter. Enhetsfronten, vars högsta förståelse utvecklades inom den tredje etappen av marxismen, marxismen-leninismen-maoismen, är ett av de *”tre huvudsakliga magiska vapnen för att besegra fienden”*, en taktisk och strategisk nödvändighet för utvecklingen av revolutionen, vars ledande kraft måste vara proletariats: *”Mot bakgrund av Lenins idéer, man kan se att de proletära partiernas konkreta taktik alla har som mål att organisera massorna med miljoner, maximal mobilisering av allierade, och den maximala isoleringen av folkets fiender, imperialisterna och deras rinnande hundar för att uppnå det allmänna strategiska målet för frigörandet av proletariats och folket.”* En korrekt tillämpning av enhetsfronten, kommer att göra det möjligt för kommunisterna att göra språng i denna situation och på ett avgörande sätt bredda basen bland massorna - på villkor av en fast kamp mot höger- och ”vänster”-avvikelse, som antingen följer massrörelsen och undergräver proletariats ledande roll eller behandlar enhetsfronten som en ren förklaring, som en ”manöver”. *”Kommunistpartiets ledande roll i arbetarklassens kamp måste vinnas. För detta ändamål är det nödvändigt att inte hävda kommunisternas ledande roll, men att tjäna och vinna de arbetande massornas förtroende genom vardagligt massarbete och en korrekt politik”*, lär kamrat Dimitrov, som gjorde avgörande bidrag i kampen för en korrekt tillämpning av enhetsfronten inom Internationalen. Kamrat Dimitrov varnade också för att en gemensam internationell strategi och taktik för en anti-imperialistisk enhetsfront inte bara kan överföras till den nationella situationen som en mall, men kan endast tillämpas korrekt genom att ta hänsyn till respektive villkor: *”Genom att bilda en bred anti-imperialistisk förenad kampfront (...) det är framför allt nödvändigt att erkänna de olika förhållanden under vilka massans anti-imperialistiska kamp fortskrider, den varierande graden av mognad för den nationella befrielsekampen, proletariats roll i den och kommunistpartiets inflytande över massorna.”* Skapandet eller vidareutvecklingen av en anti-imperialistisk enhetsfront måste hanteras ordentligt i tjänst för erövring av politisk makt i varje land och utvecklingen av den proletära världsrevolutionen!

Ett internationellt marxist-leninist-maoistiskt centrum är nyckeln

I den nuvarande världssituationen av utbrott och omvälvningar inom det imperialistiska världssystemet. Mitt i de spontana massrörelserna från olika nivåer och karaktär, som anti-imperialistiska rörelser, kämpar för demokratiska rättigheter för folket eller de faktiskt utvecklade fredsrörelserna mot imperialistiskt krig, bekämpning av pacifism och chauvinism, kommunisternas ansvar att kämpa för att ta upp en betydande eller ledande roll i dessa kamper blir en akut nödvändighet för att utvidga proletariats hegemoni inom folkrörelser och nationella rörelser. Av den internationella kommunistiska rörelsen kräver denna situation idag en starkare gemensam internationell inriktning av den anti-imperialistiska kampen under proletärt ledarskap, varför vi, det Internationella kommunistiska förbundet uttryckligen välkomnar bestämt alla ansträngningar och ansträngningar som tjänar och främjar en internationell taktisk och strategisk union av anti-imperialistiska styrkor och rörelser under proletärt ledarskap. Varigenom de förtryckta folken och nationerna som centra för den proletära världrevolutionen måste ta ett särskilt ansvar för utvecklingen av sådana aktiviteter. Utvecklingen av anti-imperialistiska aktiviteter, vars axel måste vara försvar och stöd för folkkrig, kampen mot imperialistiska krig och aggression samt försvaret av folkets rättigheter, är för närvarande av avgörande betydelse för att utvidga ICL:s led och bredda basen för kommunistpartierna och organisationerna.

Kommunisterna i världen firar och genomför den 1 maj 2024 inom 130-års födelse av ordförande Mao Tse-tung. Med ordförande Mao Tse-tung har den proletära rörelsen utvecklat sitt mäktigaste och oövervinnliga vapen, dess ideologi, till den tredje nya etappen av marxismen; marxism-leninismen-maoismen, vapnet med vilket proletariats och världens folk kommer att sopa bort imperialismen och reaktionen från jordens ansikte. 130-årsjubileet för ordförande Mao Tse-tungs födelse representerar också ettårsjubileet för stiftelsen av Internationella kommunistiska förbundet och symboliserar därför kommunisternas stora uppgift idag att återföreninga den internationella kommunistiska rörelsen på grundval av marxism-leninism-maoismen, ideologin för det internationella proletariats, vilken är allsmäktig därför den är sann. Internationella kommunistiska förbundet representerar en stor prestation och belyser en lång och komplex kamp för återförening av kommunisterna i världsskala. Därför måste vi tydligt förstå den stora betydelsen av IKF:s existens och gynna villkoren för återförening av kommunisterna över hela världen: *“I UMIC, partier och organisationer med olika synpunkter kan nå – genom två linjekamp, utöva enhet, kritik, enhet på ett ärligt och kamratligt sätt – den högsta ideologiska och politiska enheten under de senaste fyra decennierna. Detta är ett grundligt exempel på att de sanna kommunisterna vill förena sig under maoism! Uppdelningen av det internationella proletariats är bara i revisionismens och reaktionens intresse. Den politiska förklaringen och IKF:s principer uttrycker den enhet som uppnåddes solitt av*

15 parter och organisationer över hela världen, det är ett bra steg framåt och det är grunden och referenspunkten för att förena hela den internationella kommunistiska rörelsen.”

Vi kan tydligt se att villkoren för återföreningen av den internationella kommunistiska rörelsen denna 1 maj 2024 har förändrats från vad de var för några år sedan. Grundandet av Internationella kommunistiska förbundet i december 2022 öppnade dörren till en ny period av kamp för återförening, där oenighetens tendens förvandlades till en tendens till enande av kommunister. Inrättandet av IKF har inte slutfört kampen för enhet, tvärtom, det har öppnat en ny etapp i den ”*organiserade kampen för rekonstitutionen av Internationalen, under ledning och ledning av maoismen*”. Vi vill välkomna alla aktiviteter och bidrag från kommunistpartier och organisationer världen över som tjänar till att ytterligare förena och fördjupa tvålinjekampen. Under det gångna årets har dussintals kampanjer, evenemang, seminarier och diskussioner hållits som har tagit en ärlig och fast ståndpunkt för behovet av en internationell enhet av kommunister och vi vill därför förnya vår uppmaning: *“Internationella kommunistiska förbundet kommer inte att spara några ansträngningar för att upprätta en direkt relation med alla M-L-M-partier och organisationer som vill arbeta för enhet och inte splittra och som försvarar de tre grundläggande principer: 1. försvaret av marxismen-leninismen-maoismen, 2. kamp mot revisionismen och 3. för att vara för den världsproletära revolutionen.”*

Första maj är en produkt av kampen för enande av de mest avancerade krafterna i det internationella proletariatet, som leddes under den perioden av en av grundarna av den vetenskapliga socialismen, Engels. Det skulle vara en ”måttstock” för graden av enighet och styrka hos det internationella proletariatet, en dag då det internationella proletariatet mobiliseras som *”en armé, under en fana, för ett omedelbart mål”*. Låt oss representera proletariatets allra mest kraftfulla kraft som den mest avancerade och sista historiska klassen, förkroppsligad av dess organisation, de kommunistiska partierna, under dess mest avancerade ideologi, marxismen-leninismen-maoismen.

**LÄNGA LEVE FÖRSTA MAJ, DEN INTERNATIONELLA DAGEN FÖR ENHET, KAMP
OCH SOLIDARITET AV PROLETARIATET!**

LÄNGA LEVE DET HEROISKA NATIONELLA MOTSTÅNDET I PALESTINA!

**FOLKMORDSSIONISTER, YANKEE-IMPERIALISMENS HUNDAR, UT UR GAZA OCH
HELA PALESTINA!**

LÄNGE LEVE 130-ÅRS DAGEN TILL FIRANDET AV ORDFÖRANDE MAOS FÖDELSE!

**LÄNGE LEVE MARXISMEN-LENINISMEN-MAOISMEN! NED MED REVISIONISM
OCH ALLA FORMER AV OPPORTUNISM!**

LÄNGE LEVE FOLKKRIGEN I PERU, INDIEN, TURKIET OCH FILIPPINERNA!

NED MED DE IMPERIALISTISKA KRIGEN!

LÄNGE LEVE DEN PROLETÄRA VÄRLDSREVOLUTIONEN!

Internationella kommunistiska förbundet

1 maj 2024